

Думици сладичкы ще умра з

5

Трзгнало момче Черпанче
Черпанче Черпанлійченце,
На дълга пъта да иде
На трзговіа въз Цариградъ;
Бржвело что е бржвело,
Минало гора зелена,
Настало поле широко,
Въ срѣдъ поле дръво високо
Подъ дръво студно кладенче.
Отѣдна момче отъ конче,
Бржнало въз мешинъ днагы,
Извади тасче сребрно,
Пило водица студена.
Бржнало въз коюна джебове,
Извади често гребенче,
Рука си кога разрѣши,
И на коюна думаше
Косице мила косице!
Ще ли да ми се разбавашъ
По Бдрененкы-тъ пжтища
По Цариградскы думища,
Токо е това изрѣкло,
Ето сегмене дойдоха
Та си момченце хванали,